

meget skrappt for Værditold, og da vi saa til anden Behandling kom med et Forslag om Værditold paa saa stor en Vare som Tobak, hørte vi, i alt Fald fra Socialdemokraternes Side, den Bemærkning, at det var nu netop ikke den Vare, de havde tænkt paa. Hver Gang man realiserer en af de Herrers Tanker, sige de: Ja, Tanken er udmærket, men det var netop ikke paa det Punkt, vi vilde have den realiseret i Øjeblikket.

Jeg skal tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til nogle Andragender, der ere fremkomne, og som findes i Betænkningen. Jeg har maaske allerede gjort de væsentlige af disse Bemærkninger, men da der er sat meget i Scene for at ramme denne Lov, vil jeg ogsaa imødegaa de vigtigste af de Ting, som ere fremkomne. Jeg sagde: Der er sat meget i Scene for at ødelægge denne Lov; og det kan jeg sige med Rette. Der er arbejdet med en Energi, som var en bedre Sag værdig, og, som jeg allerede omtalte ved denne Sags første Behandling, har det endog været fremme i Pressen, at man nu skulde have Udlandet til at blande sig heri. Jeg antager og haaber, at Bestræbelserne i saa Henseende intet Held skulle have med sig. Jeg vil ogsaa sige, at det vilde være haardt nok, om vi ikke skulde have Lov til at ordne et saa rent indenlandsk Anliggende som dette, uden at fremmede skulde blande sig deri.

Blandt Andragenderne findes under Bilag III. et Andragende fra Bestyrelsen for Vinhandlerforeningen for Danmark, og der findes deri den Sætning: „Der er sikkert heller aldrig fremsat noget Lovforslag, der paa Forhaand mistænkeliggør saa mange Tusinder af Medborgere alene paa Grund af Udøvelsen af deres Næring.“ Det forekommer mig, at det er et stift Stykke at skrive saaledes. Det, som Lovforslaget forlanger af de vedkommende, er, at de sætte et Stempel paa Flasken, som man sætter et Frimærke paa et Brev for at frigøre det. Man kunde med samme Ret sige, at naar Postvæsenet forlanger af os, at vi skulle sætte Frimærke paa et Brev, er det en Foranstaltning, som mistænkeliggør os. Selvfølgelig mistænkeliggøre vi ingen Vinhandlere dermed, for vi gaa ud fra, at naar Loven paalægger dem at frigøre deres Flasker ved at stemple dem med det Stempel, som Loven kræver, gøre de det som hæderlige Folk, og saa er der ingen, der mistænker dem for noget som helst. Man kunde med samme Ret sige, at enhver som helst Pligt, som Lov-

givningsmagten paalægger Borgerne, mistænkeliggør dem, nemlig med Hensyn til, om de have udført deres Pligt; men det er jo ganske meningsløst. Som jeg allerede har bemærket, gøre vi i videste Forstand noget lignende med Hensyn til Margarine. Jeg talte før om Papiret, og vi kende alle Bestemmelsen om, at Margarine skal have den og den bestemte Farve, at det skal ligge i Bøtter, som have en bestemt Façon, at der skal hænges Plakater op i Butikken, hvorpaa der staar: Her sælges Margarine. Det er alt sammen Bestemmelser, som staa i Loven under strengt Bødeansvar, det vil sige, at enhver Mand, som handler med Margarine, er i samme Forstand mistænkt, som Vinhandlerne ere det her. Saa staar der længere henne i Vinhandlernes Skrivelse: „Der er ikke nogen egentlig Væsensforskel paa den Kontrol, man her vil indføre overfor næringsdrivende hæderlige Borgere, og den, der praktiseres overfor en mange Gange straffet Forbryder.“ Ja, Papiret er taalmodigt, og de Herrer Vinhandlere, der have skrevet denne Adresse, ere opfindsomme; man skulde vanskeligt kunne tænke sig det muligt at forfatte en saadan Sætning i Anledning af denne Lov. Den Kontrol, her er Tale om, er ganske simpelt den, at Skattemyndighederne skulle have Adgang til de paagældende Lagere osv. osv. for at paase, at den Skat, som Loven hjemler, og som Staten skal have, bliver erlagt. Det er den samme Kontrol, som vi have med Ølskatten, det er den samme Kontrol, som vi have med Opkrævningen af Brændevinsskatten. Naar disse Herrer sige, at de i denne Henseende staa i Klasse med mange Gange straffede Forbrydere, staa sandelig samtlige Landets Bryggere og Brændvinsbrændere ogsaa i Klasse med saadanne. Hver Gang, der paalægges en Skat, bliver der Tale om at have Kontrol med, at Skatten erlægges. Det er umuligt at have en Skat, uden at der føres Kontrol med, at den erlægges. Kontrollen føres paa forskellig Maade med de forskellige Skatter, Toldskatten paa en Maade, indenlandsk Beskatning paa en anden Maade, som jeg her har nævnt, som f. Eks. Tilfældet er med Ølbryggerne, Brændvinsbrænderne, Sukkerfabrikkerne i dette Tilfælde, og Indkomst- og Formueskatten paa en tredje Maade, med Kontrol og Bøder, som vedkommende ifalder, hvis han ikke holder sig Lovens Forskrifter efterrettelig, det er uadskilleligt forbundet med Skatten.

Saa anke Vinhandlerne meget stærkt over dette Paabud i § 5 om, at Detail-